

по малкію : и старѣйшина та ка-
то слагга та.

27 Защото кой е по голѣмъ,
тоа ли щото сѣди, или тоа що-
то слаггва; не е ли по голѣмъ
тоа щото сѣди; но азъ самъ по
междъ васъ като единъ щото
слаггва.

28 Я вие сте онѣа които сте
были заедно съ мене въ мои те
напасти.

29 И каквото Отецъ мой за-
вѣща мене царство то, такъ и
азъ го завѣщавамъ вамъ.

30 Да падете и да пиете на
трапеза та ми въ царство то
моє: и да седнете на престола
да сѣдите дванадесетъ те колѣна
Израилеви.

31 И рече Господь: Симоне,
Симоне, ето сатана та проси
васъ да вы сѣе като пшеница.

32 Я азъ са молихъ за те-
бе да не ускдаѣе вѣра та ти:
и ты нѣкога когато се вжрнешъ,
оутверди братѣа та твои.

33 Я Петръ мѣ рече: Госпо-
ди, готовъ самъ съ тебе да и-
демъ и въ темница и на смѣрть.

34 Я той мѣ рече: говоримъ
ти Петре: защото нещѣ да попее
пѣтелъ днесъ докле се не отфжр-
лишъ отъ мене три пѣти че ме
не знаешъ.

35 И речи имъ: когато вы
пратихъ безъ влагалище, и безъ
торба, и безъ котъшы, да ли се
лишихте отъ нѣщо; а они мѣ
рекоха: отъ нищо.

36 Рече имъ прочее: но сега

кайто има влагалище, да го зе-
ме: подобенъ и който има торба,
да а земе: а който си нема ножъ,
даси продаде дрѣха та, и да си
кѣпи ножъ.

37 Защото ви говоримъ: че
іоще това писано то требва да
се сврши на мене: щото гово-
ри, защото и съ беззаконни те се
вмѣни: защото оноа щото е
писано за мене има конецъ.

38 Я они рекоха: Господи,
ето тѣка (имамы) два ножа, а
той имъ рече: доволно е.

39 И излѣзе вжнъ, и отиде
по обычаю въ гора та елеуиска,
и идеха слѣдъ негъ и оученицы
те мѣ.

40 И като отиде на мѣсто
то, рече имъ: молетесе да не
паднете въ вѣда.

41 Я самси отстапи отъ нихъ
колкото едно каменно фжрланѣ,
и като преклони колѣна та си
молешесе.

42 И говореше: отче, ако
изволавашъ да ме заминешъ съ
таа чаша: обаче не моа та вола,
но твоа та да бѣде.

43 И завимсе Яггелъ отъ
неко то, който го оукрѣплаваше.

44 И понеже быде въ големо
оутѣсненіе поцвржств се моле-
ше: и быде потъ та негова като
капка кръвь, която капе на зе-
мла та.

45 И като стана отъ молит-
ва та, дойде при оученицы те
си, и найде ги че спаватъ отъ
печаль.